

סיפור ושאלה בציוד?

אזכור אג בני האלפמה לייחוד הפרשה עם פרש"י

גדולי ישראל וחכמיה, הדרך להגיע לכך היא בלימוד הפרשה עם פירוש רש"י, שאמנם לפי הכללים עמם נוקטים בבעלי תשובה בבחינת 'החמור חמור קודם', שקודם יש ללמד את ההלכות החמורות והיסודיות, היה מקום לומר שאת ההלכה ללמוד את הפרשה יש להשאיר לשלבים המאוחרים יותר, מפאת החשיבות העצומה לעיצוב האנושיות וקניית יסודי היהדות על ידי לימוד הפרשה לפי פירוש רש"י, לימוד אותם הלכה זו די בתחילת הדרך, שהראו להם את דברי השולחן ערוך (אורח סי' רפ"ה ס"א וס"ב), הפוסק שכל יהודי חייב להשלים את הפרשה עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום או פירוש רש"י, וראש שמים יוצא ידי שניהם, שלומד הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ואחד פירוש רש"י, והוסיפו ומסרו את מה שבידם בשם גדולי ישראל, שעצם קיום ההלכה זו כראש שמים, בכחה לחזק את ידיהם של הלומדים ללבבות, וזאת מלבד הלימודים הרבים והיסודיים שנכללים בה, ועל כולנה, שנחשב כתורת ה' והלימוד בה מצוה היא בכל תיבה שזוכים להוציא מהפה.

מה שישכילו להבין את המצוות ושושריהם, והספרים העוסקים בהם, יחכימו לדעת ללמוד בעצמם בספרים לקדם עצמם עוד ועוד, כך שכלל שיארכו הימים ירחיבו את אופקיהם היהודיים והרוחניים ויסיפו להבין ולדעת את אורחות התורה ומצוותיה, הלכותיהם ודיניהם, עד שכל מצוות התורה הגמלת תהיה כדת של תורה.

הרצון הטבעי שבגורו של רונן היה לדעת את כל התורה הקדושה מתחילתה לסופה, וכמעט שהתפתה לבוא ל'מכון' בו הובטח על לימוד שזכה תוך זמן קצר, שכפי הנראה מיסדיו לא למדו מעולם תורה ואין להם הבנה בה, ולכן רגזיהם ויכוחו על כשלונו המוחלט. השיטה המעוותת שייסדו היה, ללמוד את 'ערוך התורה' בכל מיני אינציקלופדיות' למיניהם, כך הגו מיסדי השיטה, אפשר ללמוד את יסודות התורה בצורה שורשית ומהירה, לדעת את השיטות והמסקנות בכל ענין ודבר, ולהביל טענתם, יוכלו להיות מהרה תלמידי חכמים ואף מצאים היכולים לקרב אחרים לה' ושמירת התורה ומצוותיה.

כשבאחד המינים שח רונן לרבו את ספקותיו והכרעתו לפני שזכה להגיע למקומו זה, שבחו הרב על הבנתו ותבונתו, כשמוסיף ואומר, שאמנם כדבריו כל הוא, ישנם כאלו היכולים לדרוש ולהראות ידע רב בכל מיני דברים שאינם אלא 'פרפראות לתורה', שחז"ל משלו אותם למנה אחרונה' בסעודה דשינה, שברוך כלל מכינים אותה כמשכת יותר את העין, אך אי אפשר לטעום ממנה, ואילו יהיה אדם שכל מאכלו אינו אלא 'קניוחים', מלבד מה שיהיה רעוב בכל עת, הדבר עלול לגרום לו נזקים בריאותיים ואף סכנות גדולות. כך גם בחכמות התורה, אפשר לאכול פעם מנת קניוח, להנות מפרפרת נאה, אך עיקר התורה הוא בגופי תורה, לימוד עיקרי הסוגיות, סוגיה אחר סוגיה, דף ועוד דף, עד שזוכים להיות תלמיד חכם שהתורה היא מקצועו ותחומו.

הן אמת הוא שאולי בגורי מכון זה יוכלו להיות 'מצרים', להכין 'הרצאות' על פי המידע הרב שיש בכל מיני מאגרים וחיבורים העומדים לרשותם. אך לעולם הם לא יהיה 'מחוברים' לתורה, וכלל לא ידעו ללמוד אותה, כך שגם ה'מקצוע' שילמדו בו לא יוכל להניב תוצאות, כיצד אפשר להרצות על תחום בו אין למרצה שייכות וקשר אמיתי, והכיצד יוכל להשפיע על שומעי ההרצאות לשמירת התורה ומצוותיה אם הוא דבבן מנותק מהם רגשית ונפשית. ואולי באמת 'הרצאות' אפשר לתת באופן זה, אך תוצאותיהם יהיו בהתאם, שלא ישיפיעו לטובה על שומעיהם, אלא רק יהיו כפולקלור ושעשועו ואולי איזה רגיעה קלה לנפש כאלו שלומדים קצת על יהדות.

זאת ועוד הוסיף הרב לאלפו בינה, בחינות רבות קיימות בדרכי לימוד התורה, יש ללמוד בהתמדה, יש לדעת מה שכתוב בתורה, ויש לקנות את התורה. אדם יכול ללמוד בהתמדה גדולה ולאורך ימים וימים ישגן מיליוני פעמים פסוק 'ואחות לוטן תמנע' או כל פסוק אחר, ואכן יקיים בזה מצוות תלמוד תורה בכל תיבה שיוציא מפיו, אך יחד עם זאת ייאר 'עם-הארץ' בכל מהותו ומציאותו. אך גם כשלומד ומתקדם בכל עת, עליו לזכור שלחיות 'חכם בתורה' אין הכוונה שיועד את כל מה שכתוב, אלא מי שיותר 'קנה' את התורה. האחד ניהון בכח-צילומי, כל דבר שרואה וקרא, זוכר ויודע לעולמי עד, הוא יודע את כל התורה כולה בעל פה, על כל שאלה עונה בפחות משניה, יותר מהר ממחשב שמוכח, אבל אינו 'חכם בתורה', והשני אמנם זוכר הרבה פחות, ויתכן אף בפועל למד פחות שעות ממנו, ובכל זאת נחשב כ'חכם בתורה', וזאת משום שחכמה זו ממדת בשיעור קניית התורה, שהיא על ידי ארבעים ושמונה מידות שהתורה קנית בהם, המנויות ב'פירק קנין תורה', המודפס מיד לאחר 'משניות מסכת אבות', ועל פי סולם ערכים מיוחד זה של קיום ארבעים ושמונה מידות אלו, אפשר להגדיר מי נחשב כ'חכם בתורה' שהתורה היא נפשו ואורך ימיו, ומי רק נחשב ל'בעל ידיעות נרחבות'.

באותם ימים היה גורל עבוד רונן, אם ללכת למכון להשתלמות בתורה, בו יש מסלול מוקצר לידיעת כל ערכי התורה והמצוות, או למקום תורה אמיתי, אינה ה' שניזכר אחד הדברים ששמע אי פעם בילדותו מאביו שהיה 'מתמטיקאי', ונכנסו מוקל לליבו שהבין את דברי אביו והשתכנע בצדקתם. היה זה בעת ויכוח של האב עם חבר כשרוני ביותר המשמש כרופא מומחה שחפץ להרחיב אופקיו וללמוד גם קצת את מקצוע המתמטיקה, ולצורך כך רכש את ספרי המתמטיקה וקרא אותם מתחילתן ועד סופן, וניסה לטעון על עצמו שכעת אם הוא מתמטיקאי, כשמספר על עצמו שיועד הוא לחשב ולחשבון כל מיני תרגילים שונים ומשונים ובמהירות גבוהה ביותר. האב זעם על הטענה ל'כתר', והסביר לחבר שמתמטיקאי אינו זה היודע בעצמו וחשבונות, גם לא מי שבראשו הגיוני מחשב תרגילים במהירות שיה יותר ממחשב ואף לא הקורא את ספרי המקצוע ויודע את כל כלליהם, אולי הוא ידען' בתחום, אך הוא כלל לא 'חכם במקצוע', ואינו ראוי לתואר 'מתמטיקאי', שאינו אלא רק מי שיועד להשכיל להבין בעיות מתמטיקאיות, ורדת לשורשים ולפותרם. כך גם במקצוע הרפואה, הוסיף האב לשכנע את חברו הרופא, כל מי שקרא ספרי רפואה ואוצר בקרבו מידע עצום ורחב על המחלות ודרכי טיפולם יכול להחשב כידען בעניני רפואה, אך רופא אינו אלא מי שיועד להשכיל להבין את שורש הבעיות הרפואיות ויודע לפתורן על ידי חכמת רפואתו, נגיש הוא לחולה ולאחר בדיקה מבין את הבעיה על שורשה ומתאים לו מהלך של רפואה ורפוי.

אחרי שרונן עבר את השלבים הראשוניים ממש בעסק התורה, מלווה ברבנים מנוסים שעמלו רבות להקנות לו את הדרך לנסות להבין סוגיה אלו וללכת בין סבכיה עד שהיא ברורה ומובנת היטב, השלב הבא היה ללמוד גמרות עם הכריכות המצונויות והמיועדות לכל מיני אנשים שלא זכו ליטב כל חייהם באהלה של תורה, שבלעדיהם אינם יכולים לעסוק בה, שלמטרה זו התחברו, ויש לכותביהם זכויות רבות של ריבוי תורה עצום לאנשי עמל שעל ידי ספרים אלו זוכים לעסוק בתורה.

המדיע התורני המועט שהיה לרונן, יחד עם הסייעתא דשמיא המיוחדת לו זכה, עזרו לו להבין בעדומה לכן עליו להסיק לתורה ומצוותיה, שהקוראים ערכי יהדות יתכן והם יותר 'ידענים', המידע ששולפים בהרצאותיהם יתכן ויותר נשמע כמשכנע שהם למדו במקום יוקרתי ומקצועי מבחינה שיווקית, אך אינם מתחילים להיות 'לומדי תורה' ובוודאי שאינם נמצאים במסילה שתביא אותם להיות 'חכמים בתורה', להתגדל בה ולהיות 'עמלי תורה'.

הלימוד בספרים אלו, הדיגשו הרבנים בתחילת הלימוד, נחשב כ'תלמוד תורה' וכל רגע ורגע זוכים לקיים מצוות לרוב, אך עליו לזכור שמשמשים בידיו רק כלים טובים כדי שנועד בעתיד להסתדר בלעדיות. הלומד בהם לאורך ימים, אמנם מחויב ידיעותיו ומשכילו רבות דברי התורה, אך אינו מתחיל לעלות על הדרך שתוביל ותביא אותו להיות 'חכם בתורה'.

החסד הגדול שה' עשה עמו בדרך עלייתו בהר ה', היה בנתיב המיוחד שבו הולינו, שהביאו למקום תורה שנתייסד עבור אלו שלא זכו לגדול באהלה של תורה ושמירת מצוותיה, והתעוררו בשלב כל שהוא להכיר את בוראם ולהתקרב אליו ולעסוק בתורתו, ובו היו מרביצי תורה בפעלו לאורם של גדולי ישראל ללמדם בינה, להדריכם בפעולות הראשונים בלימוד התורה ויסודות היהדות, ובעיקר לסייעם להצליח לרומם עצמם שיוכלו להגיע למצב בו יוכלו להיות 'לומדי תורה' בכל מהותם, מביחנה שיווקית, אך אינם מתחילים להיות 'לומדי תורה'.

בחסד ה' על רונן שנמשך כל הימים, כעבור תקופה ממושכת של לימוד עם אמצעי עזר הללו, עבר ללימוד במגרות אמיתיות, בהם זוכים לעמול יחד עם החברות בכוחותיהם האישיים להבין את דברי התנאים והאמוראים הקדושים, בענין דברי רש"י ועוד מפרשים, ולאחר שהכינו והבינו את הסוגיא, שמעו שיעור מאחד הרבנים שהולכים בה בבטחה, סיקל מהם לטעות בהבנתה, וכיון וישר להם את תלמי חרישתם והבנתם. ככל שארכו הימים ורונן התקדם בלימודו, השכיל עוד יותר להבין את דרכי הלימוד, כיצד מעיינים בסוגיא ומעמיקים את תלמינה,

זאת ועוד, ממעלות מקום התורה בו למד רונן, היתה מה שפעלו להנחיל ללומדיהם את הנתיב הנכון לקנות בנפשם את מה שחסרו בעקבות איבוד ימי נעוריהם, שלפי הוראת

סיפור מיוחד לשנת תשפ"א

ההודאה הגדולה והעצומה לה' אליה מתעורר כל אחד בגופו השלם והבריא, באה בעיקר לאחר ראיית אדם חולה וחסר אברים המיטיר במכאוביו, שרק באותה עת מתחדשת ההרגשה והתחושה עד כמה מאושרים ועשירים בכל מה שקיים פועל ועובד, ואין שיעור יהודיה המרובה שצריך להודות ולהלל לה' על כך, וכפי שמודים ומשבחים בתפילת ה'הודיה', על חיינו המסורים בידך, שהם על כל נשימה ונשימה, ומשיבים להודות על כל האברים הפועלים באופן תמידי שעל ידם מגלגל ה' חיים לכל חי.

עוד יותר שמחה ואושר צריך כל אחד לחוש על שזכה לגדול ולהיות באהלה של תורה, שמילדותו מורגל הוא בקיום התורה ומצוותיה, אך פעמים שלא מספיק מרגישים במעלה זו, ורק כשעומדים ליד יהודי יקר שבגזרות קדושה התגבר ועזב את המימות הדלוחים בהם גדל והלך לחצוב לעצמו חיבור לבאר מים חיים בקיום התורה ושמירת מצוותיה, ושומעים את התפעלותו מהיכולת של ילד רך בשנים להתמודד לבדו עם סידור התפילה, המהיזועות הרבות בכל יסודי היהדות, זה העת והזמן להוסיף שמחה ואושר על כל הטוב שה' גמלו בגידולו במקום תורה, ואילו אותו יהודי יקר ששב בתשובה, עליו להודות ולהלל ולשבח על זכותו הנעלה הלזו שה' האיר את עיניו וחתרו לו מערה שיוכל להתקרב אליו בלבב שלם.

דרך ארוכה ומסלולים נפתלים ומסובכים במקומות שונים ועל פני מדינות רבות ואף נידחות לרבי העולם, הוצרך לעבור רונן עד שזכה לפתח שערי לבין ולהשכיל שתפקידו עלי אדמות שונה מעור וחמור ואף מכל גויי הארצות, ובעקבות כך התעורר לשוב בתשובה שלימה, וכאשר זכה לגלות את האמת ולהתקרב לה' ושמירת התורה ומצוותיה, עזב את כל הללו והשקיע את כוחותיו הגדולים והכבירים לעסוק בתורה הקדושה ובה לשקוד ולהתגדל בעמלה, לעשות רצון ה' בלבב שלם.

אילו יחפוץ לספר ולו מעט ובאופן תקצירי את אותם 'עלילות ומצבים הזויים היה ועמהם התמודד, יצטרך לכתוב שבויתו וחדשים רצופים על סיפורי דברים. כתיבתם בקצרה ובתמציות יכולה למלאות כמה ספרים עבי-כרס של סיפורים מדהימים ומפליאים, שקשה האמין שכולם עברו על אדם אחד, ועוד במשך זמן מוגבל זה של שנותיו הצעירות עד היותו גבן ארבעים שנה. אלא שמאז שזכה לטעום מאור התורה, הבין כיצד איבד את השנים הטובות הללו בהבל ורעות רוח, והסיק שעליו לנצל כל רגע שיש לו כדי להוסיף להשכיל דברי התורה, אין לו אפשרות להתעסק בזוטות והבלים אלו של סיפורי דברים, כאשר הזמן המועט שאינו עסוק בתורתו, טרוד בהשתדלות מועטה להביא מזון לביתו ולפרנס את משפחתו.

משפט אחד היה שגור על לשונו רבות, שאותו שיתף עם כל מי שרצה והסכים לשמועו, שזיכורו ה' להרגיש בחוש ובכל מהותו את דברי רבינו יונה בריש ספרו 'שערי תשובה': 'והתבאר בתורה, כי יעזור ה' לשבים כאשר אין יד טבעם משגת ויחדש בקרבם רוח טהורה להשיג מעלת אהבתו...'. השינויים העצומים שהצליח לעבור עם החלטתו לשוב בתשובה, אין אפשרות שביעית והגינות להגיע לכך, מלבד דבריו הללו של רבינו יונה, שהיתה בהם עזרה מיוחדת מאת ה' הרבה מעל ומעבר לכל השגה.

הקושי הגדול עמו התמודד רונן היה בעיקר בחפצו הגדול לעסוק בתורה להבינה ולהשכילה ולדעת את יסודותיה. החלל העצום שהיה בקרבו עקב ארבעים שנות התורה שעבר, לא התמלא כל כך מהר. אותם דברים פשוטים ויסודיים שכל ילד יהודי גדל עליהם ונכנסים לתוככי נימי ליבו העדינים, חסרו לו מאוד. על אחת כמה וכמה שלא היו לו את רבבות הידיעות הפשוטות הנרכשות מעצם חיי תורה ושמירת מצוותיה, שבעקבותיהם התקשה בהבנה פשוטה וברורה בסוגיות רבות ושונות, ומחמת כן כמעט ולא הצליח להתקדם. אך למרות הקשיים העצומים שהיו מנת חלקו, נדמה היה עליו שאינו מכיר מציאות של כשלון או יאוש, אלא בל עת המשיך בהסתערוותו לכבוש הר גבוה שכזה, לזכות להגיע למצב שיוכל לעסוק בתורה ולהבינה ולהשכילה.

הדרך המקובלת עם השבים לה' ותורתו, שעם תחילת דרכם מלמדים אותם את עיקרי המצוות וההלכות היסודיות ועמהם גם יחד מתקיימים 'מושגים ביהדות', כדי שיוכלו לטעום מעט מכל מושג ולדעת על קיומו, וככל שמתקדמים בשמירת התורה ומצוותיה, לומדים עמהם עוד הלכות ואף מושגים רחבים יותר, בתקוה שמלבד

הסיפור לא נכתב למעשה, ואין להסיק מסקנות הלכתיות או תהליכיות מסיפור הדברים.

ללמוד את דברי הראשונים כמלאכים ולדקדק בהם הדק היטב, ואף להתבונן במה שחידשו גדולי האחרונים, וכך הלך וגדל בתורה ועמלה, במסלול העולה בהר ה', בתקוה לזכות לישוב באהלה של תורה כל ימיו לחזות בנועם ה' ובקביעות לבקר בהיכלו.

דבריו החד פעמיים של רונן בציבור, באירוע המיוחד של הקהילה בו עשרות בחורי ישיבות ערכו 'סיום מסכת', זורים לדורות בקרב כל השומעים. אחד הלימודים שראה את רונן היושב במקומו ועיניו זולגות דמעות, פנה אליו בהצעה שלא ברור שהיתה רצינית, בה הציע בפניו לשתף את הציבור ברגשותיו הסוערים. רונן קיבל את ההצעה וניגש לסטנד של הדרשנים, ובדקות הקצרות שדיבר, חרש חריש עמוק בקרב הלבבות. 'דמעות של קנאה זולגים על פני בראותי בחורים צעירים זוכים לסיים מסכת', כך פתח את דבריו, והמשיך 'איני לכם מושג כמה רב אושרכם ועוד יותר עושרכם', ומוסיף בדבריו התפעלות על העושר האגדי של הבסיס ליראת ה' הטורה שגדלים בה וריבוי העצום של המצוות שזכו לקיים בשנותיהם אלו, עם הידיעות הבסיסיות המדהימות אותן יש לכל ילד ונער שזכה לגדול באהלה של תורה, שכל מי שלא זכה לכך, נצרך לטובים רבות של עמל ויגיעה לשרש מקרבו את הבלוי ולטעת ולהשריש במקומם את התורה הקדושה ומצוותיה.

יסודות התורה שקיבל רונן מרבנותיו, חדרו עמוק לליבו וישמעם בכל אורחותיו, כאשר משכיל להבין דבר מתוך דבר, ולקחת את עיקריהם בכל ענין, לבדוק עצמו בכל עת האם ממשיך הוא בדרכה של תורה ועלייתה, או חלילה סטה אל דרך אחרת העולה להביאו לירידה והפסד, כשמוסיף להתייעץ על כך עם רבותיו, כיצד להמשיך את תנופת כיבוש הגבעה שלמרגלותיו ולהמשיך להסתער על המטרה הבאה, לעלות ולהתעלות בדרכה של תורה ולעשות רצון בוראו וחפץ יוצרו.

את משנת רבו שהנחיל להם כפי שקיבל מרבנותיו, כפי ששמע ממנו יותר מעשור, הציב בפניו בכל עת כמדגם בדיקתי לדעת ולוודא שאכן נמצא הוא במסילה העולה בהר ה'. באותם הימים, עוד בטרם התחילו את הלימוד במגרות התכולות המיועדות ל'מתחילים' או לכאלו שאין להם אפשרות אחרת ולבעדיה ימנעו מלימוד, הקדים הרב ללמדם אורחות חיים כפי שקיבל מרבנותיו גדולי עולם, שעל כל אחד מהם להציב בפניו מטרה, להגיע למצב שיוכלו ללמוד סוגיא ולהבינה בלעדי אמצעי עזר אלו. ובדומה לילד המתחיל ללכת את צעדיו הראשונים, שאביו אוהבו ונותן לו יד ותמיכה, פעמים גם הליכון ואבירים דומים, ומעודדו בכל צעד, אך השאיפה והתקווה שמהרה ילמד ללכת בכוחות עצמו ויכול שיעבור הימים גם ירוץ ויקפץ וילך רחוק, כשמשאיר את כל העזרות למיניהם הרחק מאחריו.

עליו לזכור ולהפנים ללבבות, הנחה הרב את תלמידיו, שפעמים גם לאדם בריא יתכן ויש מיחוש ברגלו ולוקח לזמן מוגבל 'קב' או 'חליכון', כך יתכן מצב של לומד שחש בראשו או שמבולבל מכל סיבה שהיא ולכן נוטל הוא גמרא כזו ולומד בה, וטוב הוא על פני הבטלה חלילה. גם יתכן מצב בו אדם עייף או שנחה עליו עצלות ובעקבות כך סמיע את עצמו בביתו בכסא-משרדי מחדד לחדר, אך אומלל יהיה אם ירגיל עצמו בכך, שחלילה עלול לאבד את כוחותיו ואף את היכולת להלך ברגליו כמצוי אצל חולים ששכבו במיטת חולים זמן ממושך שנצרכים לפיזיותרפיה' מייסרת וממושכת עד שיוכלו לחזור לעמוד על רגליהם ולהלך בהם. כן הדבר הוא בשימוש בכל אמצעי עזר הללו, שאין סדרון בעצם העזר והסיוע בהם לעתים קצרות ולא מצליחים להתקדם, או שיש זמן קצר בו טרודים ומבולבלים ומתקשים בלימוד הרגיל, אך סכנתם מרובה שהמתרגל ללימוד בהם עלול לאבד את יכולותיו וכוחותיו עליהם עמל במשך שנים, ועשוי לההפך להיות נכה רוחני תוך זמן קצר.

לשאלתם של התלמידים אם אין גוזמה בדבריו, השיב הרב, שלצערו העצום כבר אירע כן אף לאנשים שהיו תלמידי חכמים ועמלו בתורה במשך שנים רבות עד זקנה ושיבה, ובתקופה מסוימת של קשי או עצלות החלו ללמוד בספרים אלו, ופעמים החלו זאת רק במטרה לעיין בהערות המחכימות הנזכרות בשולי העמוד, ומהם עברו ללימוד בתוכני החיבור, ולצערם ויגונם תוך זמן קצר התמכרו ללימוד חסר העמל, ובעקבותיו קמלו וכמשו וכמעט נבלו לחלוטין בעסק ועמל תורתם, עד שאינם מסוגלים לקחת לידם גמרא רגילה וללמוד בה.

כיום במצב לאחור לאחר עשור בעסק התורה ועמלה, רואה רונן בצורה בהירה וברורה כיצד דברי הרב האמתו באופן מוחלט. כל אותם אצל שהתחברו לגמרות המפורשות ודבקו בהם בטענה שכן יזכו ללמוד את הש"ס ולהתמיד בתורה, בלא שניסו לרומם את עצמם ולהתגדל בתורה, נשארו רדודים שבחשבתם, שעדיין גם לאחר

שלמדו את כל הש"ס בגמרות הללו, עדיין אינם יכולים להלך ברגליהם ללמוד בעצמם סוגיא ולהבינה בלא עזר וסיוע של כסא וגלגלים זה בדמותן של לימודים הצמוד. השכל שהיה להם התנוון והתאבן כמעט לחלוטין, והדעה להבין ולהשכיל עזבה אותם או שאבדה מהם, ובלא רצון עז המלווה במאמץ מיוחד לאורך זמן רב, כמעט לא יתכן ויצליחו אי פעם להגיע למצב של לימוד עצמי.

מצבו הרוחני הנעלה של רונן, שזה למעלה מעשר שנים עמל בתורה בהתמדה רבה כמעט בכל שעות היום, לא עיוות את ליבו בדמיונות שוא שכבר יכול לעמוד בזכות עצמו ואינו זקוק לרב, אלא השכיל להבין שהקיום הוא בהתבטלותו לתורה וחכמיה, ושמיעת דעת תורה בכל דבר וענין שצריך הכרעה, ובמיוחד בענינים הנוגעים למרכז החיים של לימוד התורה, כדרכי הלימוד ונתיבותיו, ולבעיקר שלא להסתחף מכל פרסום חדש על רעיון אדיר לדרך לימוד או לזכרון מיוחד, וכל בדומה זה שמתעוררים חדשים לבקרים בקול רעש גדול, ובסופו של דבר נופלים לאחר זמן בקול דממה דקה עם כל המתפתים אחריה.

יחד עם זאת, עצם הדבר שרונן כבר זכה לעמוד יציב אהלה של תורה, היה סיבה שצימצמו לו חברותא שצריכה עזר וסיוע להתקדם, יהודי ששב למקורות לפני שנים ספורות ועדיין זקוק לתמיכה רוחנית לימודית, שתועלת הדבר רבה גם עבור רונן הן בחלק הנפשי שירגיש שיש לו אפשרות לעמוד אחרים ולהעמידם בקנה של תורה, והן בשביל תוספת התקדמותו האישית שהיה עליו להוסיף ללבן את הסוגיות לפני הלימוד המשותף, וכך יוסיף להתעלות בתורה ועמלה.

חסרונו לא אותו תלמיד שגיב שמו, היה באהבה המיוחדת שחש לפרפראות החכמה, כמעט בכל יום לבית המדרש עם רעיון נחמד כזה או אחר, שאי אפשר להתעלם מהחידוש ואף הגאונות שבו, או המראי מקום מהחודש שמצא, אך רונן הרגיש שבכך מאבד הוא את יעדו ונסחפו אחר פרפראות הללו, ובמקום שגיב יוכל להיות תלמיד חכם העוסק בה בכל עת בעומק עיונה, נמשך ונסחף אחר השאלות המענינות והדברים הנפלאים הנמצאים בתורה הקדושה, ולכן הסתפק האם יעיר לו או שאין זה מתפקידו או חובתו.

הסיבה הנראית לעין להמשכותו של יניב אחר הפרפראות היה הדוגמה שלקח לעצמו מאחד התלמידי חכמים המופלאים שישב עמהם בבית המדרש, שהלה התייחד בכך שבכל יום היה בא לבית המדרש עם פרפרת נאה שאותה אומר בפני חבריו, ומקדים לה את משפטי המפורסם, 'היום יש לי הלום בשווי מליון דולר', ולאחריו שח את חידושו הנפלא או המציאה הכשרה שמצא באחד הספרים, כשהחברים מקשיבים ומתפעלים, ופעמים גם מתווכחים ודנים בה.

אילו יניב היה מתבונן במעשה אותו תלמיד חכם וחבריו הלומדים עמו, היה מבחין מהרה שכל שעות יומם עסוקים הם בהתמדה נפלאה בהיות אביו ורבה, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא בעומק העיון, ואותה פרפרת יומית אינה אלא כמנת קינוח קלה המצטרפת לסעודה הגדולה של עסק התורה אלף מונים כנגדה. אלא שנפשו של יניב נמשכה יותר לקלות ולחמדנות, במיוחד שהיה לו כשרון מיוחד לחפש במחשב אחר מציאות מענינות, ומה גם שבדברי פרפראות מקבלים מהציבור יותר תשומת לב, לכן נמשך עוד יותר אחריהם והמשיך לעשותם עיקר ובהם לראות את משוש חייו.

כאשר הגיע יניב לבית המדרש ביום חמישי האחרון, הורגש עליו כי באמתחתו פרפרת נאה, ולאורך כל שעות הסדר התקשה להתרכז והמתין להזדמנות מתאימה לשתף בה את הציבור בלא לגרום לביטול תורה חלילה. לסימו של סדר הלימוד ובדקות הספורות שיש עד לתפילת המנחה, הגיעה ההזדמנות המיוחדת. היה זה כשאחד הלומדים בקומו מתלמוד הפליט אנהא כבדה על השנה המזורה והשונה שהחלה בימים אלו, יתיכף ומיד הגיב יניב משפט פתיעה הגורם לכל האזינים להקשיב לדבריו, שאילו היה יודע מה באמת יהיה שונה בשנה זו, לא כל כך בטוח שהיה כה נאמן.

הגם יניב בנביאים' שאלו כולם, והתענינו מה הוא יודע על השנה החדשה שהחלה לפני ימים ספורים. **לאוזניהם** הכרויות של כל הציבור שיתף אותם בפרפרת שמצא, ששנה זו מיוחדת ושונה עד מאוד, המכונה בחשבונות השנים 'שנת זח"א', שכן יש בה בארץ ישראל פעמים 'קנה"ז', ואילו בגולה יאמרו חמש פעמים 'תודיענו', ואין בה 'שבת חול המועד', לא בסוכות ולא בפסח. וגם במהלכה בינינו כולם את השאלה המפורסמת לאיו מטרה בפרטים בחומשים 'הפטרה לפרשת מקץ', שכן אף אחד לא זוכר שיש הזדמנות שיקראו אותה, שהרי תמיד חל בה 'שבת חנוכה' ומפסירים מעיני חנוכה. השנה, כך אמר יניב, היא פלא זה, שחנוכה יחול

בשבת 'יושב', ואילו שבת מקץ כבר תהיה אחרי חנוכה ויקראו בה את הפטרה המודפסת, ובזאת יפון הנהגת המדפיסים.

החדשות המרעישות של יניב על העתיד בשנה הקרובה, קיבצו סביבו את כל הלומדים שביקשו לשמוע איזה עוד דברים מענינים יהיו, ויניב המשיך, יחד עם זאת, אם לא זכרה לגאולה, השנה 'שברו' את תענית 'עשרה בטבת' בכוס יין, שכן התענית חלה בערב שבת וצריך להשלימה עד עת הקידוש. כמו כן, הוסיף להזכיר, כל אלו הנהוגים לעלות ירושלימה לשבת זכור בכדי להצטרף ל'מדקדים' ההולכים מבית כנסת למשנורו לשמיעת 'זכור' יחול ל'פרשת תרומה', ואילו ל'ליל שבת' מיני קהילות ומנהגים, צריכים לשים לב לבל יטעו במועד נסיעתם שבשנה שאינה מעוברת היא ב'פרשת תצוה', שאם יעשו כן יאבדו טובה הרבה ויפסידו לקיים מנהגם, שכן 'שבת זכור' יחול ל'פרשת תרומה', ואילו ל'ליל שבת תצוה', יגיעו שיכורים רבים לבית הכנסת, שבערב שבת יחול 'פורים', ובמקומות המוקפים כירושלים עיה"ק, בשבת קודש יהיה 'פורים המשולש', ובעקבות כך גם יהיה 'ערב פסח שבת', ושבועי לא פסח גם הוא בשבת, ולאחרונה יהיה בה גם פרשה שלא יקראו אותה כל השנה...

הציבור שעמד מופתע ממבול הידיעות המענינות שנחתו עליו, התקשו להסיים עם הדבר האחרון שאמר, עד שהבינו את כוונתו, שכן 'פרשת וילך' שקראו לפני שבועיים בשנת תש"פ, לא יקראו אותה כל השנה הבאה, שכן השבת האחרונה של השנה תהיה 'פרשת נציבים', ואילו 'פרשת וילך' כבר יקראו רק בשנה שאחריה, כך יצא שלא יקראו אותה במהלך כל השנה.

לאחר תפילת המנחה פנה רונן ליניב ואמר לו, שאכן נהנה עד מאוד מהפרפרת הנאה והמיוחדת ששיתף בה את הציבור, אך כדאי אולי לשקול אם 'הצר שיה בנזק המלך', במה שבעקבות כך במשך כל סדר הבוקר התקשה להתרכז בלימוד, ונראה היה עליו שמחשבותיו משוטטות בכל מיני מחזות מלבד הלימוד, וכדאי הדבר להתייעץ עם אחד מרבנותיו האם ניתן למצוא פתרון לשילוב הפרפראות יחד עם הלימוד העיקרי, או שאחד בא על חשבון זולתו, וצריך 'לחשב מסלול' האם אכן הדבר כדאי אם לאו.

בינינו השיבו יניב, מה אתה עושה עסק מכל דבר, גם מרוכז או מרוכז, יש לי חבר שזוכה לשני עולמות כן יחד, שממש הוא כשומר במוסד לימודי במהלך היום ובליילות באולמי שמחות, בעיניו משוטט הוא לכל עבר ובדק את הנכסים ועושה מלאכתו נאמנה, ובאוזניו שומע שיעורי תורה, וגם כן מרויח משכורת טובה ויוסף בתורה כארבע שעות ביממה רק בשעות עבודתו שעליהם מקבל משכורת מלאה, וזאת מלבד הלימוד הנוסף לפני העבודה שמשותף בשיעור תורה ולומד מתוך ספר.

מדברי תשובת יניב הסיק רונן, שכפי הנראה דילגו עמו שלב סודי בדרכו לתורה ושמירת מצוותיה, ועל כן נמנע מלהשיב לו על טענותיו, אלא החל לשכנעו בחשיבות הגדולה בקיום ההלכה של לימוד הפרשה עם פירוש רש"י, שבכך יוכל להשלים לעצמו את היסודות הפשוטים החסרים לו, והציע בפניו שיתבונן בדבר המעלה הרבה שהזכירו חז"ל בעסק המצוות, ואמרו 'רזיזין מקדימין למצוות', ואף לימדונו במבט שצריך להיות אודותם, בבחינת 'מצוה הבאה לידיד על תחמיצנה', ועל כן כדאי ורצוי לו מאד לקבל על עצמו לקיים הלכה זו כבר החל משבוע על הבעל"ט של חול המועד, ולהתחיל בלימוד פרשת 'זאת הברכה', ולא לתת ליצר לדחותו לשבוע שלאחריו עד לשבת בראשית להתחיל מהתחלה, וכאשר יתחיל כבר בפרשה זו, יקל עליו עוד יותר להמשיך בשבוע שאחריו להתחיל שוב את התורה, מלבד מה שהדבר יוסיף לו לשמחתו ב'שמחת תורה', שכן שותף הוא עם הציבור בסיומה של תורה וכעת מתחיל גם עמהם את לימוד התורה במטרה לסיימו עוד רבות פעמים לאורך ימיו ושנותיו, וכדברי חז"ל (ברכות ח' ב'), 'שהמשלים פרשיותיו עם הציבור מאריך ימיו ושנותיו'.

יניב הסכים לדברי רונן וקיבל על עצמו קבלה גדולה זו, אך ביקש שיחד עם זאת ילמדו גם כיצד מגיעים ל'רוח הקודש', אחרת כיצד ידע על אורחותיו ומעשיו שאינו מקיים הלכה זו כדת וכראוי. רונן השיבו, שבקיום קבלתו זו להתחיל ללמוד את הפרשה עם פירוש רש"י כבר מפרשתיו, יוכל להגיע בעצמו לשרוש ידיעותו כיצד ידע אודות מעשיו ואורחותיו.

מנין בפרשת וזאת הברכה עפרש"י יוכל יניב להגיע לשרוש ידיעת רונן על מעשיו ואורחותיו?

אזכור אהבני המשפחה לייחוד הפולה עם פרט!

המהלך הטבעי של החיים כפי שה' בראו בחכמתו הרבה, מעורר בל עת מצבים בהם נדרשת הכרעה בין אפשרויות שונות, פעמים מדובר בספקות יחסית קלות, אך ישנן זמנים בהם עומדים בפני פרשת דרכים של אחד מרבייה פונט ומובילות לעבר אחר ושונה לחלוטין, ואם ישלש בהחלטה ויבחרו בדרך שאינה נכונה ומתאימה, הרי ככל שיעברו השעות והימים יוסיפו לטלות ולהתרחק עוד ועוד מהמטרה אליה בקשו להגיע ועלולים למצוא את עצמם במחוזות ומקומות עם נסיגות וחללי נפילות שלכל לא העלו בדעתם שיעניו אליה אי פעם.

ההיכלות להתמודד עם קשיי הכרעה אלו, היא בעיקר בידיעה כי ה' שהצביא בהם האדם בפני המצבים הללו, הוא גם נותן לו את הכח והיכולת להתמודד עמהם ולהגיע להכרעה הנכונה. יחד עם זאת ברור הדבר, שישנם ספקות שקשה לאדם מהשורה להתמודד עם הכרעתם, לפעמים חסרים לו נתונים בסיסיים בכדי להתחיל לדון בצדדים והאפשרויות העומדים בפניו, ומה גם שעליו לבדוק עצמו שאין לו 'נגיעות' מסוימות מהמפתח ומערכת לו את הצדדים ומאבדת לו את הדעה להכריע כד.

הדרך הטובה ונכונה למצבים כגון אלו, היא שלאחר בירור כל התנאים והצדדים האפשריים, לערוך לעצמו על גבי גיליון את צדדי סקו ושאלתו, כשמוסיף לנמק בקצרה מה המעלה בכל דבר ומה גם חסרונו, ובמשך כמה ימים שבוך פוגע ושוב אם הצביע נכונה את השאלה וצדדיה, ולאחר מכן יפנה לעסוק בתורה במשך כמה שעות וישר את שללו או שיעצם בתפילה לפני ה' שיחון אותו בעצה טובה והוגנת, והטוב ביותר לקיים שניהם, תורה ותפילה גם יחד, ולאחריהם ביישוב הדעת יעבור שוב על הצדדים שכתב, וינסה להחשב מה הדבר הטוב וההגון ביותר לעשות על פי התנאים הללו.

אכן כאשר רואה שההכרעה אינה ברורה דיו, או שיש צורך ב'חכמת התורה' להכריע הספק כדת של תורה וכתבונתה יתירה, והעת והזמן לפנות לאחד מחכמי התורה, לשאלו ממנו עצה ותושייה, והחכם שיאנו נגוע בשום צד מהשאלה, יוכל להכריע לו את הדבר על הצד היותר טוב ומועיל, וכך לעשות רצון ה' ואת חפצו צורו, שסייעות תבוא משמיא ותלווה אותו שכל אשר יעשה יצליח, שעצת והוראת המורה תוביל אותו בבטחה בדרכו שילך בה והמעשה אשר יעשה.

הטוב ביותר למינים כאלו בהם נזקקים לשמוע דעת תורה, יענישו זאת אצל אחד החכמים הזוכה לעסוק בתורה לשמה, שמעלתו גדולה עד מאוד ועליו אמר רבי מאיר, ש'זוכה לדברים הרבה', ובלכלם גם הייתה העתידית באופנים מסויים, ובעיקר את היכולת ליעץ באופן הטוב ביותר, וזו גם תחילתה של הזדמנות לבדוק בו וללמוד מיומנותיו המתקנים ומעשיו ההגונים, ללכת לאורו ולשאלו בעצתו, וכאשר יעשה כן, מובטח הוא שאף סתירת הזקנים, זה קנה הכמה, תהווה בנין, ובודאי יצליח בכל דרכיו.

בקרבת קהילות ראי' ה' ושומרי התורה המצוינה והמדקדקים בקיומם, ביני ספר שמונה לא נראה מכל הבנינים השונים הסמוכים לו. כשאר הבנינים התגוררו בו למעלה מעשרים משפחות, ועוד קערה 'חידות דיו', כולם אהובים כולם ברוכים וכולם מקבשים לעשות רצון ה' בלבב שלם כל הימים, וממיהם חלק מבני הקהילה המוקמת, לדיהם מתחנכים במוסדות התורה והחינוך המקומיים, וההורים עוסקים כל אחד במה שה' אינה לפניו בדרך שמוליכו כל הימים.

בקרבת עירנות המפשות שהתגוררו בבנין, היו גם לא מעטים שזכו להיות מרביצי תורה ומעמדי תלמידים בקרן אורה של תורה, ובאופן טבעי, זכו למעמד מכובד יותר בקרב בני הקהילה, שיעיניהם היו נשואות אליהם בתוספת כבוד והערכה, ואולי אף בקנאות סופרית, שאם הקנאה אלו היא בעצם חכמת תורתם ועמלם הרב, הרי שתביא להרבות חכמה, שגם המקנאים ישובו ויעסקו בתורה, אך אם היא בתוארי הכבוד ובתפקידים, אינה שונה מכל קנאה אחרת המביאה לידי רעות רבות וחולות ובסופו של דבר גם לרקב העצמות.

אחד השכנים ה'סומיים' היה ר' שמעון, אלא שפרוריותו סיסתה את פנימיתו הגדולה והעצומה, שהיה מקרב בני העלייה המועטים. במבט פשוט ורגיל לא ניתן היה להכיר עליו שיש בו משהו מיוחד על פני האחרים, גם אלו בעלי המשרות המכובדות, ואולי להפך, הללו היו נראים מרשימים יותר, והופעתם היתה מכובדת, ואף מבלושיה הוחיכו עלי ייחודם ותפקידם, ואולי ר' שמעון, לא ניכר בו שום דבר מיוחד, ומה גם שהופעתו היתה רגזית פשוטה וחסרת כל ברק, זקנו הקטנטן לא הראה כל סימני צמיחה מיוחדים, ובודאי שגם לבושו היה עממי ורגיל, כך שבמבט רחובי דוד היה נראה כמי שאין ממנו כמעט כל תועלת ובודאי שאינו ראוי לשום כבוד או הערכה.

למרות הכיסוי החיצוני שהסתיר את מעלותיו הרבות, מי שרק ניסה להתבונן באורחותיו, לקשור עמו שיהיה במעמקי מצולות התלמוד, שנכבי שעות וארוכים מהחלי האחרונים, במרחבי חלקי השולחן שרוך עם נושאי כליהם, ראה מיד שמדובר ביהלום נדיר במיוחדותו ומדהים בעומק מחשבתו והבנתו, שעוד יבוא היום בו יסדק ויתפרר הכיסוי ואורו הגדול יתחיל

לבצבץ ואף עתיד לפאר את כותל המזרח של העולם התורני. **זאת ועוד, התייחד ר' שמעון במתנת שמים מופלאה שבה לידי ביטוי בחוש מיוחד להרגיש בכל מהותו את 'מתיקות התורה', שבכל סוגי שיעמל עליה, כאשר בילע העת בה היתה ברורה בפניו בשמלה, מיד חש במתיקות נפלאה ואושר נצחי אין סופי, שבעקבות כך נכרך והתחבר עוד יותר לתורה ועמלה, כשמוסיף להנות ולהתמנהג באושר הרב, ומוסיף עליהם שמחה ואושר עצומים בכל חידוש שהתגלה בפניו ומציאה כשרה שה' אינה לפניו בתלמודו או שידידיו הראו לו, כך שלא פלא שאהבת התורה שבערה בקרבו וזרה לו להוסיף התמדה ועמל ויגיעה בכל כל שעות היום לאורך ימים ושנים.**

לדברי ר' שמעון, לא תמיד חש כה שמח ומאושר בלימודו והתמדתו, שבשנים הראשונות בהם שקד על התורה, היו לו תקופות שלמשתו היתה קשה עליו כבדול, וחש שעומד להשבר ולהתמוטט מרוב קושי ומאמץ, ואף לא חש שום אורות בתלמודו, אך כאשר גבר על צירו בהתמדתו הרבה והעצומה, במשך הזמן זכה לקבל מתנת שמים פלאית זו של הנאה ושמחה ואושר אין סופיים בלימוד ועסק התורה.

ככל שעברו הימים וקפא השנים, ר' שמעון המשיך בשקידתו העצומה לגדול בתורה, להוסיף שליטה במרחביה ולקנות לנצח את הלכותיה, כאשר שבו שקידה במקום לתלמודו בבית המדרש הקטן והשקט בקצה השכונה, אי שם בקרן זווית נסתרת ומצפה ושני שליש, ומנצל כל רגע פנוי ללימוד ולשקד ולעסוק בתורה, כאשר מקבל את חיותו ושמתה ליוכו ואושרו הרב בעצם הלימוד המשמחו עד מאוד, וזאת מלבד הידיעה על הזכות העצומה שיש לו בכל רגע בצמות תלמוד תורה, שאוסף וכוונס אלפי רבבות מיליוני מצוות רבות שקדנותו הרבה, ומלבד החלק של 'ללמד' בתורה שאותו קיים בין בני חבורתו, דבר פשוט שמרוב שיעוריו המופלגים לא חסר לו כהמ ומקום להביע בה את כוחו הרב בעמלה רוב יגיעתו וחזיתו לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא.

מציאות מרוממת זו של שקידה בבית מדרש ובקרב בני חבורה הדומים לו באופנים והשקפים בעצם לימוד התורה ועמלה, היה עבור ר' שמעון בבחינת גן-עדן עליו אדמות, ומעבר לכך לא נזקק לשום דבר. וכך הלך ר' שמעון והוסיף להתגדל בתורה ועמלה לעשות רצון ה' בלבב שלם, כאשר מלבד רבותיו ומספר מסויים של ידידיו הקרובים הדומים לו באורחותיהם והשקפיהם עמו יחד בבית מדרשם, כמעט לא היה מי שידע להתבונן על מהלך גדילתו הרב ומדהים.

המציאות הטבעית שסודות מיוחדים אינם נשמרים לאורך ימים ושנים, גרמו שבמשך השנים התרבו היחידים שהתגלתה בפניהם הידיעה על האוצר של תורה ויראה השוכן בבבלום, וחלקם היו מוציאים את הזמן בו ניתן לקבל ממנו תורה, לביא ולשאלו כל דבר קשה ולזכות לשמוע ממנו תורה במתיקותה המיוחדת, להדבק בשמחת הבנתה ופשיטות ביאורה, לשמוע ביאור בסוגיות סבוכות ואף עצה ותושייה, אורחות חיים ודרכי העלייה.

בין מגלי האוצר ונהניו הקבועים, היה דוד. בעבר בשנים הטובות בהם זכה ללכת על התורה והעבודה בבית ה', אינה ה' והגיע לתלמוד כולל באותו בית מדרש צדק, ומאז יצר שר תורני הדוק עם ר' שמעון, שזכה לקבל ממנו תורה והנהגה טובה וישרה. וכאשר ברבות הימים ובדוחק המוניות נאלץ דוד לעזוב מקור מים חיים ולעסוק בעסקים שונים, המשיך בדרך ההדוק בענין העצה והתושייה שנטל ממנו בכל פעם, במיוחד כאשר עיקר עיסוקו היה במסחר בו פעמים רבות אחוזי הרווח קשורים בעבודות ארוכים לנטילת סיכונים ככלאיים, וצריך בינה יתירה להבחין מתי מדובר בנטילת סיכונים שצדאי קצתו לו סיכון העלול להביא לקריסה כלכלית מוחלטת ולהפסד גמור.

הצלחותיו הכלכליות של דוד היו בעלי קשר ישיר והדוק בין השייכות שהיתה לו עם ר' שמעון ועצותיו הטובות והיעילות שקיבל ממנו בכל עת שעמד בפני פרשת דברים או ספק בהכרעה עסקית. בכל פעם מחדש הופתע דוד מדברי ר' שמעון ותשובותיו הקולעות שערט, בלא שמעולם יצא מהיכלית התורה ובודאי שכלל לא למד את יסודות המסחר ונבוכי.

הנהגתו זו הטובה של דוד, להתיעץ בכל מהלך עסקי מיוחד, היתה גם היא חלק מאורחות החיים שללימדו ר' שמעון, שכן התורה מלמדת את האדם לשמור על ממנו ולא להתפתות לכל מיני הצעות ששדרך כלל ורובם המוחלט מוליכים להפסדים ולאבדן המעות, ומה גם שפעמים רבות האדם עצמו נוגע ברצון העצום להרויח ובעקבות כך בלא משים בשוחד רצונו זה נאטמים עיניו לראות את הסיכונים והחסרונות שיש בעסקאות הללו. זאת ועוד לימדו ר' שמעון, שהרוצה להלך במידת הצדיקים צריך להיות יריד ומחושבו בעסקיו וממונו, וכפי שלימדונו חז"ל שצדיקים ממונם חביב עליהם מגופם, שכן יכולים לקיים בו מצוות לרוב ולזכות על ידם לחיי נצח בעולם שכולו טוב.

לאחרונה הגיע לדוד הצעה מדהימה להשקעה שסיכויי הצלחתה גדולים ועצומים וכמעט חסרי סיכון. היתה זו הצעה לרכישת

מפעל בתחום הפלסטיקה בשותפות, שבו המתווך המציע את העסקה מבקשה לעצמה מחמת כדאיותה, אלא שאין לו מספיק מעות לרכישת עצמית ולכן מחפש אחר שותף להשקעה הגדולה לרכישת המדוברת. המפעל הפעיל כל שחזי אספקה ארוכי טווח עם גופים גדולים במשק, וזאת מלבד מכירה שוטפת של מוצרים על ידי סוכנים רבים, כאשר כל סיבת מכירתו היא עקב מיתתו הפתאומית של בעליו בתאונת דרכים, כך שאין בזה לכאורה כל סיבה לחשד ולמחשבה על רמאות ועוקץ.

למרות תנאי הפתיחה המעודדים, לא הסתפק בהם דוד אלא הוסיף לברר על המפעל וכדאיות רכישתו, בכל מיני אופנים הידיועים לעוסקים במלאכה, כשמוסיף לכך גם בירור על ידי בעלי מקצוע המומחים בתחום, וממולם עלתה התמנהג, שכיפה הנראה התמנהג שהוצגה בפניו על הכנסות המפעל ופועילות המסחרית הטובה, אכן כולם נכונים ואמיתיים, וחוותו דעתם המקצועית של היועצים היה שמדובר בהשקעה כדאית שראוי למרה לתופסה לפני שיקדימו אחד בתפלתו.

לאחר שהוברר לדוד שאכן התנאים אודות המפעל נכונים ושנה כדאיות גדולה ברכישתו, הוסיף להשקיע מאמץ ואף מעות רבים בכדי לברר אודות המועמד לשותפות, אותו מתווך המציע את העסקה שכורך זאת בעסק הרכישה, ומכולם היה אודותיו דברים טובים, שנהגותיו וישרות והוגנות, נסקיו הולכים בדרך טובה ומעורר מהם סכומים הגונים, אלא ששם כל זאת, אינו מוכן לעבור לבצע לדוד עסק זה של רכישת המפעל המדובר.

גם אחר הביירוים לבדו שערך דוד, הן אודות המפעל וכדאיות רכישתו, והן על השותף המדובר וישרותו, הרגיש בליבו שעליו לשמוע דעת תורה בדרך שילך בה, האם יכנס לעסק זה לאו. במענה לשאלת ר' שמעון על המפעל, השיב ללם הבדיקות הרבות שערך עם אנשי מקצוע בתחום, כולם העלו שמלבד מה שאין לו חשש מקנייתו, יש בו סיכוי גדול להצלחה כלכלית עצומה. כך גם במענה על זהות המועמד לשותפות השיב, שמדובר בגבריאל כהן הנחשב 'חרידי פורש', שהתורה של רוב חלקי התורה ומצוותיה, והוסיף להציע מעות שצנעו באורחותיו וביושנה מחבריו הרגילים להספיק מעות רבות על הכל לריק, אינו נוהג בדרכם זו הריעה, ונדע לו הדבר ממעשיו לאחרונה שהשיא את בתו, עשה זאת באולם שאינו מנקר עינים, אלא במקום רגיל ומכובד.

ענין שמעון הוסיף לשאלו עוד כמה פרטים, ולאחריהם השיב לדוד, שעליו לברר ולחקור אודות אותו גבריאל המועמד לשותפות, שאם לומד הוא נוטה בקביעות יחתום עמו על חוזה השותפות, אך אם אינו מוכן לרכוש טובה וראיה זו, שימנע מלהכנס עם השותפות, וקיים חשש שעלול לאבד את כל המעות שישקיע בה, ואולי אף הרבה יותר גרוע מאזת.

דוד התפעל עד מאוד מדברי השותב ר' שמעון, שכן מעולם לא השיב לו כדבר הזה על אף אחד אחר משותפיה הרבים בעסקיו השונים, ומה גם שלצערו הרב גם הוא אינו לומד מוסר לבקייעות, מלבד המעט שלומד כל ערב לפני השינה, שקבלתו לפני שנים רבות.

למרות הפליאה הרבה שהיתה לדוד, לא שת ליבו לערער על הדברים, אלא מיהר לברר אודות גבריאל מה מעשיו והנהגתו, וכצפוי הוברר לו שאכן אין לו כל שייכות עם לימוד מוסר, בודאי שלא על בסיס קבוע, ועל כן נמנע מלחתום עמו בשותפות זו, ובעקבות כך בסופו של דבר הפסיד את הצעה המיוחדת של רכישת המפעל, שאותו רכש גבריאל עם שותף אחר.

רכישת המפעל על ידי גבריאל עם שותפו התבררה כעסקה מוצלחת מכל קנה מידה מסחרית, ולא שתן זמן קצר הוברר שגבריאל זה אין תוכו כברו והנהגתו שאלא דוקא ביישר והגנותו, ובהם ניסה לכסות את מצבו הכלכלי שהיה קשה ביותר ולא היתה באפשרותו לשלם את חלקו בשותפות, ובעקבות כך נגרם לשותפו נזק רב ועצום, עד לפירוקה מתוך הפסדים גדולים וקריסת המפעל המצליח.

כשנודע הדבר לדוד הגיע לו ר' שמעון והודה לו על הצלתו מוסק ביש זה, ותוך כדי הדברים הוסיף לשאלו, כיצד קישר בין חלק לימוד המוסר לבין נפילתו העתידית וקריסתו הכלכלית, דבר שמעולם לא שמע ממנו ביחס לאף אחד מקרב שאר שותפיו.

ר' שמעון השיבו שאם חפץ הוא לדעת את הקשר בין הדברים, יוכל לעשות זאת על ידי התחזקות בקיום הלכה מפורשת בשו"ע, לעשותה כירא שמים, והיא, מה שכתב בחלק אור"ח בסי' פ"ה ס"א וס"ב, שחייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שנים מקרא ואחד תרגום או פירוש ושו"ע, וירא שמים יוצא ידי שניהם, שלומד הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ואחד פרש"י, וכאשר יזכה לעשות כן במהלך כל השנה כולה, גם בפרשה האחרונה, פרשת 'וזאת הברכה' ישש בה תוספת קושי בלימודה מחמת טרדת המועדות, יזכה לדעת את הקשר והשייכות בין הדברים.

מנין בפרשת 'וזאת הברכה' עפרש"י אפשר להבין את הקשר והשייכות?

התנצלות!
עקב המצב הלא פשוט בו נמצאים רבים מבני ישראל, ובכללם חלק מהצוות של המערכת, על כן לצערנו ולאחרונה ישנם עיכובים משמעותיים בכל הטיפול בענייני הזכויות ותקופותיו שבעזרה"ת הכל יסודר לאחר סיום 'ידה היתנית'.
ועם ציבור הזוכים הסליחה.

ניתן לקבל כל שבע את העלון בפקס או באימייל (ללא תשלום), בתוספת ה'סיפור ושאלה בצינו' בגודל פופל, על שני עמודים. המעוניינים לקבל, ישלחו את שמם וכתובתם בכתב ברור, בתוספת מס' טלפון לביירוים, לפקס המערכת או למייל: ichudchidud@gmail.com